

DIUMENGE XXI de durant l'any (B)
(Diumenge del IV discurs eucarístic)

5. L'Ofici de lectura

L'Ofici de lectura facilita al poble de Déu, i més particularment als qui són consagrats al Senyor d'una manera especial, l'oportunitat d'una meditació més abundosa de la Sagrada Escripura i de les pàgines millors dels autors espirituals. Si bé la lectura continuada de la Sagrada Escripura en la missa és ara més rica que abans, el tresor de la revelació i tradició de l'Ofici de lectura serà també de gran profit espiritual per als qui el celebren. Cal que els bisbes i preveres siguin els primers a cercar aquesta riquesa i així podran comunicar a tothom la Paraula de Déu que han rebut i convertiran la seva doctrina en aliment per al poble de Déu" (OGLH 55).

És important i significatiu el canvi de nom d'aquesta Hora. Abans era una celebració que tenia lloc durant la nit, seguint els exemples de Jesús (Lc 6,12; Mt 14,23.25), i de l'Església primitiva (Ac 16,25; 20,7s), seguint els consells sobre la vigilància i la pregària (Mt 26,41; Lc 21,36; Rm 13,11; 1Pe 4,7). A l'edat mitjana era una de les Hores més importants per als monjos i per a les esglésies principals de Roma, Jerusalem i Milà. Començava a plena nit, abans del gall, i durava fins a l'alba.

Poc a poc patí alguns desplaçaments fins poc abans de l'aurora, "mutata", d'on prengué el nom de "Ad matutinum" o Matines. Quan el clero abandonà la celebració de l'Ofici en comú, segle X, aparegué la pràctica consistent a avançar les Matines a la tarda del dia precedent.

"L'Hora anomenada Matines, encara que en el cor conservi el caràcter de lloança nocturna, ha d'ésser adaptada de manera que es pugui resar a qualsevol hora del dia, i ha de constar de més pocs salms i de lectures més llargues" (SC 89c).

Alguns havien demanat l'abolició d'aquesta Hora o la substitució per una lectura lliure de l'Escripura. El nom "Ofici de lectura" indica clarament la pretensió de la reforma litúrgica. "Ofici", que vol dir veritable celebració; i "de lectura", d'escolta reflexiva i pregant de la Paraula de Déu. És el que s'anomena la "lectio divina", escolta, diàleg, meditació, trobada amorosa amb el Déu que ens parla.

Mn. Gerard Soler
Litúrgia viva. Litúrgia de les Hores, 23-8-15